

for en ny model. Det stod klart, at flere partier ønskede at få belyst opgavefordelingen mellem stat, amter og kommuner i hele landet, før de ville tage endelig stilling til den konkrete form for indsats mod de særlige strukturproblemer i hovedstadsområdet.

Dertil sagde regeringen ganske enkelt: Godt, så gør vi det, for det er helt afgørende, at hovedstadsreformen bygger på en tilstrækkelig bred politisk enighed til, at der kan sikres en langtidsholdbar løsning på problemerne i hovedstadsområdet.

Konsekvensen af denne beslutning er, at hovedstadsreformen ikke kan nå at træde i kraft ved førstkommande nye kommunale valgperiode den 1. januar 1998. Regeringen har derfor taget en række initiativer for at sikre, at servicen over for borgerne tilgodeses bedst muligt i den mellemliggende periode, og lad mig nævne de væsentligste beslutninger, vi har truffet.

Det drejer sig for det første om nedsættelse af en opgavekommission under Indenrigsministeriet, som skal vurdere opgavefordelingen mellem stat, amter og kommuner i hele landet.

Det drejer sig for det andet om nedsættelse af et ministerudvalg, Hovedstadsudvalget, med indenrigsministeren som formand. Udvalget skal medvirke til at sikre en positiv udvikling i hovedstadsområdet i perioden frem til år 2002 og skal bl.a. ses i sammenhæng med vigtige miljøinitiativer og gennemførelse af de betydelige investeringer på trafikområdet, som forestår i hovedstadsområdet.

Det drejer sig for det tredje om en modernisering af reglerne for Københavns Kommunes styrelse helt på linje med andre storkommuner.

Endelig drejer det sig for det fjerde om en analyse af sygehuskapaciteten i hovedstadsområdet for at skaffe grundlag for et bedre samarbejde i regionen.

Regeringen vil altså tilvejebringe et bredere beslutningsgrundlag for at genoptage drøftelserne med Folketingets partier om hovedstadsreformen i folketingssamlingen 1998-99.

Jeg skal hermed overlade ordet til indenrigsministeren og sundhedsministeren eller, hvis jeg må have lov, opfordre til, at ordet bliver givet til dem, som vil uddybe regeringens synspunkt.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Som statsministeren netop har redegjort for, betyder den nye plan for reformarbejdet, at hovedstadsreformen ikke gennemføres forud for kommunalvalget i efteråret 1997. Det er også

baggrunden for, at vi ikke har villet lade tingene gå i stå, men i stedet for har taget en række initiativer, der har til formål at sikre en positiv udvikling i hovedstadsområdet og derudover at skabe et endnu bredere beslutningsgrundlag for de videre drøftelser af en hovedstadsreform i folketingssamlingen 1998-99.

Det gælder for det første nedsættelsen af det særlige Hovedstadsudvalg bestående af otte af regeringens ministre; statsministeren strejfede det også i sin besvarelse. Indtil gennemførelsen af hovedstadsreformen vil Hovedstadsudvalget nøje følge udviklingen i hovedstadsområdet og støtte initiativer med henblik på at fremme væksten i området.

Baggrunden for dette arbejde er jo, at hovedstadsområdet som helhed igennem en årrække har været præget af en lavere økonomisk vækst end det øvrige land, og det vil jeg godt belyse med nogle nøgletal.

Området mistede i perioden 1984-93 14.000 arbejdspladser, mens der i resten af landet i den samme periode var en vækst på 83.000 arbejdspladser.

Et andet eksempel: I de seneste års fald af arbejdsløsheden i Danmark er der kommet et mindre fald. Der er kommet et mindre fald i hovedstadsområdet end i resten af landet. Arbejdsløshedsprocenten i hovedstadsområdet var i 1995 for første gang højere end i det øvrige land.

Et tredje eksempel: Væksten i de skattepligtige indkomster er lavere i hovedstadsområdet end i det øvrige land. I perioden 1983-93 var væksten i hovedstaden således på knap 57 pct., mens den i det øvrige land var 65 pct.

Et sidste eksempel: Fra 1990-94 har hovedstadsområdet haft en vækst i skattegrundlaget på 17 pct., mens den i resten af landet har været på 25 pct.

Nu kan man naturligvis ikke sætte lighedstegn mellem den manglende hovedstadsreform og disse udviklingstrin, men det er alligevel værd at lægge mærke til, fordi det dermed også lidt afviger fra det, som man ser i det øvrige Europa, hvor der er en klar tendens til, at de store byer og i hvert fald hovedstæder har en kraftigere vækst end det, der er tale om for landene som gennemsnit.

Tilsammen tegner disse udviklingstrin et billede af et område, hvor der er de store muligheder, der netop ligger i at være hovedstad, og hvor vi kan se, at de ikke udnyttes optimalt. Det er til skade både for hovedstadsområdet, men